

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja.

2010. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

ÚJÉVI KÉRÉS

Láttam, Uram!
Egyik béna volt, a másik aszott, sárga...
vagy nem volt lába...
De a Te fényed hullt a betegágyra!
Hitükkel elrejtőztek Nálad,
és úgy hordozták mázsás terhüket,
a Te erőddel, mint a szalmaszálát.

És láttam szalmaszál alatt roskadókat.
Mert mázsás teher
könnyű, mint a kis szalmaszál, Veled.
De nélküled
a szalmaszál is mázsás súly lehet.

Új évbe indulok,
és nem tudom, mi vár rám.
Csak azt tudom: velem vagy, nem hagysz árván.
Csak azt tudom: utam már kijelölted.
Mint bízó gyermek, járhatok előtted.
Te mérsz ki bút, örömet, munkát, terhet,
s irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.

Csak egyet adj: hogy céliránt haladjak,
hogy szalmaszálak alatt ne roskadjak!
És ha szereteted mázsás teherrel
tenné próbára ezt a gyenge vállat -
segíts úgy vinni mázsás terhemet
a Te erőddel - mint a szalmaszálát!

Túrmezei Erzsébet

**Azt mondtam egy angyalnak,
aki az év kapujánál fogadott:
adj nekem egy lámpást,
hogy biztos léptekkel
mehessek szembe a
bizonytalansággal.**

Ő így válaszolt:

**-Indulj csak a sötétbe,
és tedd a kezéd Isten kezébe!
Ez jobb, mint egy lámpás,
és biztosabb, mint egy ismert út.**

Ismeretlen szerzőtől

**Minden kedves olvasónknak
Istentől megáldott, békés, boldog
új esztendőt kívánunk!**

Mit kívánjak mindnyájunknak az új esztendőre?

Nem régiben volt szerencsém hallani egy szentbeszédet, amelyben *Böjte Csaba atya* arról beszélt, mennyire fontos **az öröm**. Sajnos a magyar népre oly nagyon jellemző a panaszkodás, a pesszimista látásmód, a negatív dolgok kihangsúlyozása. Pedig a továbbéléshez, továbblépéshez óriási szükségünk van a mosolyra, humorra, a belső örömeire!

Ahhoz, hogy ezt szemléltesse, példát is mutatott nekünk a Szentírásból. Szűz Máriát, égi pártfogónkat állította elénk, aki mikor megtudta, hogy várandós, hátrahagyva a maga készülődéseit, munkáját, házáat, sőt még emberét is, útnak indult, hogy meglátogassa távol élő rokonát, Erzsébetet, aki szintén áldott állapotban volt, már a hatodik hónapban. Jól ismerjük a történetet, hogy Máriát, belépve a házba, Erzsébet nagy örömmel köszöntötte. Még méhében is felujjongott a magzat. Mária pedig örömét egy csodálatos dalban, a *Magnifikat*-ban énekelte el: Magasztalja lelkem az én Uramat...

De mennyire másként alakult volna ez a jelenet, ha Mária belépésekor nem mosolyog, nem virul a belső szétfeszítő örömtől! Holtfáradtan, rosszkedvűen lerogyhatott volna az első székre, és elkezdhette volna szidni az idevezető utat: milyen hosszú is volt az út (több napi járóföld!) a sivatagon át! Lám, vízhólyag nőtt a lábára. Udvariatlanok és durvák voltak a tevehajcsárok. Arról nem is beszélve, milyen kíméletlenül tűzött a nap, elviselhetetlenül meleg volt! Most is milyen fáradt, kimerült, és szomjas is!... Hát igen... Ebben az esetben, adventben azóta is Mária siralmait, lamentációját olvasnák fel a szentmiséken az „evangéliumból” (örömhír?!), és erről beszélhetnének az atyák. De milyen jó, hogy nem így történt ez! Talán ha azt a hosszú utat egy magyar fiatalasszonynak kéne ma megtennie, másként köszöntené egymást a megérkezés után a vendéglátóval. De az nem is kerülne bele az evangéliumba.

Itt az idő, január elején, hogy ha nagy fogadalmakat nem is teszünk az új évre, egy apró (vagy nem is olyan „apró”?) *hozzáállásbeli változást* lehetne magunk elé tűzni: próbáljuk az örömet keresni és sugározni a hétköznapiakba! Oly nagy szüksége volna erre társadalmunknak, országunknak, de minden embernek is szerte a világban!

Legyünk ennek a máriás-örömnek a hordozói és továbbadói ebben az évben! És nem vagyunk egyedül ezzel a feladattal: már január elsején maga az Istenanya jön, siet segítségünkre. Kérjük Tőle a mosolykegyelmét!

Jó munkát! Jó mosolygást! (Próbáld csak ki! Na! Most azonnal! Ugye, hogy nem is olyan nehéz??)

*Élni annyi, mint szeretni.
Szeretni, látni és megmutatni,
érezni és érzékelteni,
meghallani és meghallgatni,
magasba szállni és felröpteni,*

*kinyílni és felnyitni,
megérteni és megértetni,
együtt érezni és egygé olvadni –
és tudni, hogy a szeretet
a legmagasabb rendű alkotás...*

(Tatiosz)

Megkérdeztük híveinket...

... hogy szoktak-e újévi fogadalmat tenni, valamit elhatározni a küszöbön álló új esztendőre...

Január van, ennek is az első napja: Mária istenanyaságának ünnepe. Az új esztendőt mindig Mennyei Édesanyánk pártfogásával indíthatjuk, kérve segítségét elhatározásainkhoz, újévi jó szándékunkhoz. De vajon van-e újévi fogadalmunk, elhatározásunk. Erről kérdeztük plébániánk híveit.

– Konkrét fogadalmat nem szoktam tenni, hanem megpróbálok bizonyos irányelveket jobban előtérbe helyezni, aminek a megtartására utána törekszem. Pl: a tudatos reménykedés, bizalom lesz az idei év programja. (22 éves lány)

– Én szoktam elhatározásokat tenni, de főleg hozzáállásbeli változtatásokra törekszem. A 2010-es évben különösen szeretnék figyelni az „adásra”, önmagam odaajándékozására, az önátadó szeretetre. Azt hiszem, egyik nagy hivatásom, feladatom, hogy továbbadjam azt, amit kaptam, tehát végső soron mindent. (34 éves édesanya)

– Régebben voltak fogadalmaim, mostanában nem nagyon. Én nem tartom annyira jó ötletnek, mert vannak rengetegen, akik tesznek fogadalmat, de nem tartják be. Ez csak egy népszerű szokás. (18 éves fiú)

– Nem szoktam újévi fogadalmat tenni, mert egy év túl hosszú idő ahhoz, hogy rendesen be is tartsam. Szoktam viszont olyat meghatározni, hogy mit szeretnék abban az évben teljesíteni, megoldani. Ezek nem fogadalmak, hanem tervek, elképzelések. (26 éves fiú)

– Igazából szoktam újévi fogadalmat tenni, de a most kezdődő évre még nem gondolkoztam. De kb. hogy az itthoni munkákban jobban segítek, és a tanulmányi eredményem jobban sikerüljön. (13 éves lány)

Köszönjük minden válaszolónak, hogy megosztotta velünk gondolatait!

Betlehemes

Egy-egy előadás (legyen az színházi premier, vagy egyszerű iskolai színdarab) előkészületei mindig sok munkával, sok lemondással járnak, de az a cél, hogy az általunk ajándékként átnyújtott műsorral örömet szerezzünk az ezt megnézőknek, minden fáradságot megér.

A vasárnap reggeli kilences misék után megtartott próbák nem mindig zajlottak zökkenőmentesen, félő volt, hogy nem áll össze minden a nagy napra. De szerencsére egy lelkes páros, **Gere Anna és Melles Fanni**, illetve „ismertebb” nevükön *Panni* és *Bogyi* elvállalta a koordinálást és rendezést, így az általuk megírt darab sikerrel zárult. Még úgy is, hogy közvetlenül a szenteste napjának délutánján sorra kerülő előadás előtt az egyik legfőbb szerepet kapó szereplőt, színpadi és valós értelemben is „kisangyalt” alakító kislányt, Orsit, az izgalom szinte kétségbeesésbe taszította. A próbákon rajta is láttuk, hogy mind a szöveget, mind a mozgásait nagyon pontosan tudja, - csak hát a lámpaláz komoly tünetei mutatkoztak rajta... De ezen az első áthidalhatatlannak tűnő akadályon is túljutottunk egy kis szülői segítséggel, valamint a kezdés csöppnyi késleltetésével, ezután pedig gördülékenyen ment végig az előadás.

A tehetséges szerző- és rendező párost dicsérő újítás, hogy a karácsonyi misztérium jelenetei elsősorban Gábrriel főangyalon és a mellé szegődő „angyali” kisangyalon keresztül kerülnek reflektorfénybe.

A kezdeti ijedelem és izgalom után nem igazán számoltunk nagy sikerrel, de őszinte örömmel fogadtuk a nagy tapsot és a sok dicsérő szót. Viszont a legfontosabb, hogy remélhetőleg elértük a kitűzött célt is: az örömszerzést, valamint a karácsonyi ráhangolódás megkönnyítését. Mi mindenesetre a jól végzett munka elégedettségével töltöttük el szeretteinkkel a szentestét.

Szilágyi Péter

Szilveszter

Évről évre felmerül az emberekben a szilveszter éjszakai „buli” kérdése. Sokan az utcabálokra, mások a házibulikra, vagy szórakozóhelyekre szavaznak.

Mi – a plébánia ifjúságának egy magja - úgy gondoltuk, hogy együtt töltjük el az óévből hátralevő órákat. Az összejövetelt a csütörtök esti hálaadó és a január elsejei, Szűz Mária Istenanyaságát ünneplő szentmise zárta keretbe, a kettő közötti időt pedig *Bogyi* „vidéki” házának vendégszeretetében élvezhettük. Sokat játszottunk, sokat nevettünk, a táncos és gondolkodást igénylő játékok egyaránt vidámságot csaltak az éjszakába, amit a házigazda által készített „nyílt” virsli, valamint a sokunk kedvencévé vált házörző fenevad, Lili kutya is fokozott.

Remélhetőleg az év további része is annyi örömben és összetartásban telik majd, mint azt az első óráiban tapasztaltuk! Boldog új évet kívánunk!

Szilágyi Péter

A Magyar Szentek Plébánia évvégi beszámolója a 2009. évről

Esküvő:	24 pár	/ 3-mal több, mint a tavaly /
Keresztelő:	54 ebből 21 fiú és 33 lány	/6-tal több, mint tavaly /
Elsőáldozó:	11 fő	/6-tal több, mint tavaly /
Bérmálkozott:	20 fő	(10 fő az Egyetemi Lelkészség)
Halottak:	67 fő: ebből 25 férfi és 42 nő.	/15-tel kevesebb, mint tavaly/

Mindössze 27 fő részesült a szentségekben !!! Ez nagyrészen a hozzátartozók felelőssége!!! Ha valamivel még tudunk segíteni elhunyt szeretteinken, az nem a virág és a drága síremlékek, hanem az értük felajánlott ima és szentmise.

Az egyházközség területén kb. 14,000 ember él. Templomba illetve kápolnába vasárnaponként 850 – 900 fő jár. Ebből egyházi adót alig **300-an fizettek, nagyjából annyi, mint tavaly.** Gyakran még azok közül sem érzi mindenki szükségesnek az egyházi hozzájárulás fizetését, akik rendszeresen, vasárnapról vasárnapra itt vannak a templomban és részt vesznek a plébánia rendezvényein. Pedig a perselypénz az vajmi kevés ahhoz, hogy egy ekkora templom és plébánia kiadásait fedezni tudja.

A jövedelemadó **1%-ának** felajánlásából közel 640.000 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket, a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez 10.000 Ft-tal kevesebb, mint az előző évben.

Hálásan köszönjük azok adományait, akik a kápolna vagy a templom fenntartásához, valamint az ifjúsági programokhoz adományaikkal hozzájárultak. Köszönjük azok munkáját is, akik a templom vagy a kápolna szebbé tételén egész évben fáradoztak. Köszönet a sekrestyés és a kántor áldozatos munkájáért, és a ministránsok oltárszolgálatáért, valamint az ifjúsági kórus működéséért. Köszönöm azok segítségét is, akik a templomkert szebbé tételében segítettek ebben az évben. Nagyobb munkák közül a plébánia belső festése valamint a templomi keresztelőkút készült el az idén.

Sok szép program, rendezvény, hangverseny is volt a templomban ebben az évben. Köszönet a szervezőknek, különösen **Dr Göblyös Péternek** a hangversenyek lelkes szervezésért, reméljük ezzel is gazdagítottuk híveink lelki élményét, bár meg kell jegyezni, hogy gyakran elég gyér volt az érdeklődés ezek után a színvonalas hangversenyek után.

Lopások száma valamelyest csökkent ebben az évben. De azért virágokat, vázákat, perselyekből pénzt idén is vittek el a templomból, illetve az urnatemetőből. Legtöbbször a perselyeket rongálták meg. Sokszor pusztán jelenlétünkkel is megtudjuk óvni közös értékeinket, azzal hogy napközben be-be nézünk a templomba, vagy az urnatemetőbe.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni. Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett !

Écsy Gábor
plébános